

Innoveren of conformeren?

Ik ken onderwijsinstellingen bij wie de servers gegijzeld werden omdat ze hun zaakjes niet op orde hadden. Ik ken onderwijsinstellingen die boetes kregen omdat ze privacy,- of inkoopregels niet volgden. Ik ken onderwijsinstellingen die duizenden studenten verloren omdat ze de examenregels overtraden. Ik ken onderwijsinstellingen die ten onder gingen aan hun eigen financiële chaos.

Ik ken geen onderwijsinstellingen die in de problemen kwamen omdat ze niet innovatief genoeg waren.

Misschien verklaart dat het immer uitdijende peloton van procedurepolitie dat de regels bewaakt. De security-officers, privacy-officers, controllers, kwaliteitscontroleurs, compliancy-officers, procurement-officers, architecten, accreditatie-medewerkers en conformiteitsbeoordelaars. Soms hoor je ze zeggen dat ze de zaken op orde brengen, zodat de onderwijsinstelling wendbaar kan worden en innovatief kan zijn, maar klopt dat wel?

Ik ben bang dat als ze hun zaakjes op orde hebben, ze op zoek gaan naar nieuwe zaakjes om op orde te brengen.

In de missies van onderwijsinstellingen ronken innovatie, verandering, urgentie en wendbaarheid. En, natuurlijk, hier en daar is het onderwijs écht wel veranderd, maar als je een beetje uitzoomt zie je nog steeds hetzelfde: roosters, toetsen, punten, diploma's, docenten, gebouwen en studenten. O ja, en MS-teams. Zelfs nieuw aanbestede systemen lijken qua functionaliteit verdacht veel op de systemen van vijftien jaar geleden.

Ik denk dat onderwijsinstellingen écht wel willen veranderen. Maar als het er op aankomt, stromen aandacht, geld én prioriteit naar de procedurepolitie. Omdat onderwijsinstellingen ook wel weten dat ze niet hoeven te innoveren om te overleven.

Daarvoor hoeven ze zich alleen maar aan de regels te houden.